

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputationes|| ROBERTI BELLAR-||MINI E SOCIETATE
IESV,|| DE CONTROVERSIIS CHRISTIANAE|| FIDEI,
ADVERSVS HVIVS TEM-||poris Hæreticos,||**

Tribus Tomis comprehensæ.||

De Baptismo Et Confirmatione - Dvobus Libris Explicata

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Ingolstadii, [1599]

VD16 B 1607

XXVII. De cæremoniis, quæ sequuntur Baptismum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53934](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-53934)

CAPVT XXVII.

De cæremoniis, quæ sequuntur Baptismum.

ÆREMONIAE, quæ sequuntur Baptismum, sunt aliæ quinque. PRIMA videtur fuisse osculum poscis, in signum, quod baptizatus est frater noster. Meminit huius cæremoniæ Cyprianus, lib. 3. epist. 8. ad Fidum: respondet enim quibusdam, qui existimabant non esse baptizandos infantes recens natos, & in argumentum adferebant, quia oportet osculum dari baptizato; omnes autem horrent infantem recens natum osculari. Respondet autem Cyprianus, nihil esse cur horreat Christianus osculari eum, quem Deus ipse creauit.

SECUNDA est, vncio Chrismatis in vertice; quæ quidem introducta videtur, quia non semper adest Episcopus, qui possit continuo dare post Baptismum Sacramentum Confirmationis. Ideo enim interim vngitur à presbytero baptizatus, non quidem in fronte, sed in vertice, Chrismate ab Episcopo consecrato. Meminit huius cæremoniæ Damasus in vita Sylvestri. Innocentius I. epist. 1. cap. 3. Ambrosius, libro 3. de Sacramentis, cap. 1. & Hieronymus in dialogo contra Luciferianos, ubi dicit, presbyteris non licere sine Chrismate baptizare. Vbi aperte loquitur de vunctione Chrismatis, quæ datur à presbytero in vertice: nam ibidem paulò ante afferuit, Sacramentum Confirmationis non dari, nisi ab Episcopo.

TERTIA cæremonia est, cereus accensus, qui datur baptizato in signum fidei, & gratiæ acceptæ, & quod sit translatus à potestate tenebrarum ad lumen, & sortem Sanctorum. Meminit huius cæremoniæ Gregorius Nazianzenus in oratione sancte laudacri. & Augustinus in Psal. 65. in illud: Transiunimus per ignem & aquam.

QUARTA est, vestis candida, quam ferre solebant à Sabbatho sancto, usque ad Dominicam in Albis. Meminit huius Dionysius de Ecclesiastica hierarchia, cap. de Baptismo. Ambrosius, libro de iis, qui myst. init, capite 7. & Augustinus, sermone 157. de tempore, qui est 1. in Octaua Paschalis.

QVIN.

QVINTA cæremonia olim fuit, delibatio lactis, & mellis,
sive vini, quæ tamen hoc tempore non est in usu. Meminit
huius cæremoniæ Tertullianus, libro i. contra Marcionem,
& Hieronymus in Dialogo contra Luciferianos, ubi dicit, id
fieri consueisse in signum nouæ infantiae in Christo. Vnde
etiam in Missa Dominicæ in Albis legitur propter Neophy-
tos illud ex epistola Petri: Quasi modò geniti infantes lac con-
cupiscite. Sed hæc non videtur fuisse generalis, cum tantum
in Occidente eam viguisse scribat Hieronymus, in caput ss.
Isaiae, in illud: Emitte vinum, & lac. Itaque non mirum, si
prætermissa tandem fuit; sicut etiam illa, cuius meminit Am-
brosius, lib. 3. de Sacramentis, cap. i. laundi pedes Neo-
phytis mox à Baptismo, particularis erat qua-
rundam Ecclesiarum, & idcirco
facile exoleuit.

